

[Undervisningsministeren]

af sin virksomhed. Det er nok det, der har sat skub i tankerne, og som gør, at denne regering er mere positiv over for tanken om en grundstøtte, end den tidligere regering var.

Jeg skal ikke glemme at gøre opmærksom på, at der er gode argumenter, der taler imod en grundstøtte. Man kunne f.eks. med en vis ret sige, at man lige så godt kunne sætte det generelle tilskud op fremfor at give en grundstøtte. Det er da også det argument, tidligere ministre mig bekendt har fremført imod en grundstøtte. Til dette må man sige, at der trods alt er forskel. Hvis man forestiller sig, at man satte skolerens procenttilskud ned og satte grundstøtten kraftigt op, ville man så at sige sende flere penge til eleverne og færre penge til skolerne. Man ville give skolerne en større mulighed for at spare sig til lavere skolepenge, og det ville i sig selv være sundt. Jeg kan ikke helt acceptere det argument, at man lige så godt som at indføre grundstøtte kunne sætte de 85 pct. op til 87 eller 90 pct. Det er ikke helt rigtigt. Der er med andre ord ting, der taler for, og ting, der taler imod.

Det, jeg gerne vil lægge op til, er, at vi nu tager nogle seriøse forhandlinger om spørgsmålet om en grundstøtte. Jeg vil blot i den forbindelse kraftigt anmode om, at man ikke går ind på tanken om, at alle, også dagpengemodtagere, skal have grundstøtte, for så bliver det grotesk. Så bliver det sådan, at en stor gruppe dagpengemodtagere får endnu bedre vilkår end i dag. Når jeg siger »bedre vilkår«, er det ikke, fordi jeg er misundelig på dem. Det er, fordi jeg sammenligner dem med deres kammerater, de 80 pct., som er taget på højskole på normale vilkår, og som kun får nogle få tusinde kroner, mens de kan sidde ved siden af nogle i timen eller ved spisebordet, som får 10 gange så meget. Det er den skærende modsætning, som bliver endnu stærkere for nogle grupper af dagpengemodtageres vedkommende, hvis man indfører en grundstøtte også til dagpengemodtagere. Derfor vil jeg bebude, at regeringen vil stå særdeles fast på dette punkt.

Helle Degn (S):

Arbejdsløse højskoleelever uden børn skal efter undervisningsministerens mening, som vi også har hørt det i dag, fratages mulighe-

den for at få statsstøtte til højskoleophold. Det kan vi ikke acceptere. Yderligere forværres situationen for denne gruppe elever, ikke alene på højskoler, men også på andre frie skoler, ved, at statsstøtten er grundlaget for størrelsen af den kommunale støtte, sådan at det, der sker her, vil blive forstærket. Man vil i mange kommuner heller ikke tildele dem kommunal støtte, og det vil for os at se gøre det ganske vanskeligt for arbejdsløse at tage et højskoleophold.

I socialdemokratiet synes vi, det er ganske urimeligt. Ministeren lægger med sit administrative initiativ decideret op til at dyrke misundelsen, mistænkeliggørelsen af de arbejdsløse og siger egentlig ligeud med sådant initiativ, at den måde, de arbejdsløse er kommet til deres indkomst og indtægt på, ikke er så ærlig som den måde, alle andre erhverver sig deres indkomst på.

Det radikale forslag vil modificere de arbejdsløses tab ved at foreslå en generel 30 pct. elevstøtte til alle, uanset om man er arbejdsløs eller ej. Socialdemokratiet ser gerne, at statsstøtten til højskoleelever var langt større, for så var transgvurderingerne ikke så nødvendige, men så længe puljen af penge ikke er større, er det vores opfattelse, at midlerne må fordeles efter trang. Elevstøtten skal efter det radikale forslag, som ligger på bordet her, tildeles uden vurdering af behov og trang. Det kan vi ikke medvirke til.

Vi ønsker klarhed over, hvor mange penge af hele elevstøttepuljen det radikale forslag i virkeligheden beslægtlægger, for det fremgår ikke af forslaget. Det er ikke gennemsigtigt for os.

Bliver der overhovedet midler tilbage til tildeling efter et transkriterium? Bliver der midler tilbage, som eksempelvis sikrer, at punkt 3 i forslaget om en særstøtte på 10 pct. til undervisningspligtige elever opretholdes?

Punkt 4 om, at elevtallet skal indgå i beregningerne, er for os at se blot en hensigts-erklæring, som betyder en merbevilling på ca. 100 mill. kr., som vi her må konstatere at det radikale venstre selv helt opgiver, selv om de sidder som regeringens parlamentariske grundlag. Det er en proklamation ud i den tomme luft. Vi har i hvert tilfælde bemærket denne proklamation og partiets egen stillingtagen til dette, og det mener vi faktisk også at andre bør bemærke.